

Arrest

nr. 212 852 van 26 november 2018
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. VAN DER STRAETEN
Justitieplein 5/1
9200 DENDERMONDE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 30 mei 2018 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 16 mei 2018 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering en tot het opleggen van een inreisverbod.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 oktober 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 november 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat W. VREBOS, die loco advocaat K. VAN DER STRAETEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat T. SCHREURS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 16 mei 2018 wordt de verzoekende partij het bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering gegeven. Dit is de eerste bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN MET VASTHOUDING MET HET OOG OP VERWIJDERING

Bevel om het grondgebied te verlaten

Aan de Heer:

naam : U.(..)

voornaam : L. (..)

geboortedatum : 13.07.1987

geboorteplaats: Shkoder

nationaliteit: Albanië

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgende artikelen van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

2°

O de vreemdeling vrijgesteld van de visumplicht die langer in het Rijk verblijft dan de maximale duur van 90 dagen op een periode van 180 dagen voorzien in artikel 20 Uitvoeringsovereenkomst van Schengen of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd;

3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde of de nationale veiligheid te kunnen schaden;

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan gewone-diefstal, feit waarvoor hij op 10/02/2016 door de Correctionele Rechtbank van Dendermonde werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 8 maanden. Betrokkene heeft op 12/04/2018 een verzet tegen zijn veroordeling ingediend.

Gezien de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken

Betrokkene heeft geen officieel verblijfsadres in België.

Betrokkene werd eerder gerepatrieerd naar Albanië op datum van 13/10/2014.

Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene levert geen bewijs dat het vermoeden van illegaal verblijf kan weerleggen.

artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een gevaar voor de openbare orde of de nationale veiligheid

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan gewone-diefstal, feit waarvoor hij op 10/02/2016 door de Correctionele Rechtbank van Dendermonde werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 8 maanden. Betrokkene heeft op 12/04/2018 een verzet tegen zijn veroordeling ingediend.

Gezien de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

betrokkene is niet in het bezit van een paspoort voorzien van een geldige inreisstempel.

Betrokkene verklaart in zijn vragenlijst hoorplicht door hem ingevuld op datum van 02/05/2018 dat hij een zus heeft die woonachtig is in België. Artikel 8 van het EVRM heeft enkel betrekking op nauwe familiale banden. Nauwe familiale banden worden verondersteld tussen partners, alsook tussen ouders en minderjarige kinderen, en slechts in uitzonderlijke omstandigheden tussen andere dichte familieleden die een belangrijke rol spelen in de familie. In het arrest van Ezzoudhi van 13 februari 2001 (n°47160/99) heeft het EHRM geoordeeld dat: « les rapports entre adultes ne bénéficieront pas nécessairement de la protection de l'article 8 sans que soit démontrée l'existence d'éléments supplémentaires de dépendance, autres que les liens affectifs normaux" (vrije vertaling : relaties tussen volwassenen niet noodzakelijk de bescherming van artikel 8 van het Verdrag genieten zonder dat het bestaan is aangetoond van bijkomende elementen van afhankelijkheid die anders zijn dan de gewone affectieve banden.) In casu is er geen sprake van bijkomende elementen van afhankelijkheid tussen betrokkene en zijn zus. Een beschermingswaardig gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM met zijn zus wordt dan ook niet aangenomen.

Bovendien het feit dat de zus van betrokkene in België verblijft, kan niet worden behouden in het kader van de bepalingen van artikel 8§1 van het EVRM aangezien betrokkene inbreuken heeft gepleegd die de openbare orde van het land schaden zoals bepaald in artikel 8§2 van het EVRM. Uit de bepalingen van het tweede lid van art. 8 van het EVRM blijkt dat het recht op eerbieding van het privé- en gezinsleven niet absoluut is.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen om de volgende redenen:

Reden van het bevel om het grondgebied te verlaten:

Betrokkene is niet in het bezit van een paspoort voorzien van een geldig inreisstempel.

Betrokkene weigert manifest om op eigen initiatief een einde te maken aan zijn onwettige verblijfssituatie zodat een gedwongen verwijdering zich opdringt.

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan gewone-diefstal, feit waarvoor hij op 10/02/2016 door de Correctionele Rechtbank van Dendermonde werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 8 maanden.

Betrokkene heeft op 12/04/2018 een verzet tegen zijn veroordeling ingediend.

Gezien de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden. Er bestaat een risico tot nieuwe schending van de openbare orde.

Betrokkene heeft ook geen vrees in kader van art. 3 EVRM vermeld.

Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek:

Betrokkene heeft geen officieel verblijfsadres in België.

Betrokkene werd eerder gerepatrieerd naar Albanië op datum van 13/10/2014.

Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene levert geen bewijs dat het vermoeden van illegaal verblijf kan weerleggen.

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING TOT VASTHOUDING:

Met de toepassing van artikel 7, derde lid van de wet van 15 december 1980, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden en op basis van volgende feiten:

Betrokkene heeft geen officieel verblijfsadres in België.

Betrokkene werd eerder gerepatrieerd naar Albanië op datum van 13/10/2014.

Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene levert geen bewijs dat het vermoeden van illegaal verblijf kan weerleggen.

Gelet op al deze elementen, kunnen we dus concluderen dat hij de administratieve beslissing die genomen wordt te zijnen laste niet zal opvolgen. We kunnen ook concluderen dat er sterke vermoedens zijn dat hij zich aan de verantwoordelijke autoriteiten zal onttrekken. Hieruit blijkt dat betrokkene ter beschikking moet worden gesteld van Dienst Vreemdelingenzaken.

Het is noodzakelijk om betrokkene ter beschikking van Dienst Vreemdelingenzaken te weerhouden om hem/haar aan boord te laten gaan van de eerst volgende vlucht met bestemming Albanië."

1.2. Op 16 mei 2018 wordt de verzoekende partij tevens een inreisverbod gegeven. Dit is de tweede bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"INREISVERBOD

Aan de Heer:

naam: U. (..)

voornaam : L. (..)

geboortedatum : 13.07.1987

geboorteplaats: Shkoder

nationaliteit: Albanië

wordt een inreisverbod voor 3 jaar opgelegd,

voor het grondgebied van België, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

De beslissing tot verwijdering van 16/05/2018 gaat gepaard met dit inreisverbod

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Artikel 74/11, §1, tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat:

- 1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan en/of;*
- 2° een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.*

Betrokkene verklaart in zijn vragenlijst hoorplicht door hem ingevuld op datum van 02/05/2018 dat hij een zus heeft die woonachtig is in België. Artikel 8 van het EVRM heeft enkel betrekking op nauwe

familiale banden. Nauwe familiale banden worden verondersteld tussen partners, alsook tussen ouders en minderjarige kinderen, en slechts in uitzonderlijke omstandigheden tussen andere dichte familieleden die een belangrijke rol spelen in de familie. In het arrest van Ezzoudhi van 13 februari 2001 (n°47160/99) heeft het EHRM geoordeeld dat: « les rapports entre adultes ne bénéficieront pas nécessairement de la protection de l'article 8 sans que soit démontrée l'existence d'éléments supplémentaires de dépendance, autres que les liens affectifs normaux" (vrije vertaling : relaties tussen volwassenen niet noodzakelijk de bescherming van artikel 8 van het Verdrag genieten zonder dat het bestaan is aangetoond van bijkomende elementen van afhankelijkheid die anders zijn dan de gewone affectieve banden.) In casu is er geen sprake van bijkomende elementen van afhankelijkheid tussen betrokkene en zijn zus. Een beschermingswaardig gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM met zijn zus wordt dan ook niet aangenomen.

Bovendien het feit dat de zus van betrokkene in België verblijft, kan niet worden behouden in het kader van de bepalingen van artikel 8§1 van het EVRM aangezien betrokkene inbreuken heeft gepleegd die de openbare orde van het land schaden zoals bepaald in artikel 8§2 van het EVRM. Uit de bepalingen van het tweede lid van art. 8 van het EVRM blijkt dat het recht op eerbieding van het privé- en gezinsleven niet absoluut is.

Betrokkene heeft ook geen vrees in kader van art. 3 EVRM vermeld.

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan gewone-diefstal, feit waarvoor hij op 10/02/2016 door de Correctionele Rechtbank van Dendermonde werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 8 maanden. Betrokkene heeft op 12/04/2018 een verzet tegen zijn veroordeling ingediend.

Gezien de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene heeft geen officieel verblijfsadres in België.

Betrokkene werd eerder gerepatrieerd naar Albanië op datum van 13/10/2014.

Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene levert geen bewijs dat het vermoeden van illegaal verblijf kan weerleggen.

Gezien de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene heeft niet getwijfeld om op illegale wijze in België te verblijven en om de openbare orde te schaden. Gelet op al deze elementen, het belang van de immigratiecontrole en het handhaven van de openbare orde, is een inreisverbod van 3 jaar proportioneel."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste middel betoogt de verzoekende partij als volgt:

"Eerste middel: schending van de formele motiveringsplicht (zoals vervat in art. 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en art 62 Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel

De wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen stipuleert in artikel 2 en 3 als volgt:

"Art. 2. De bestuurshandelingen van de besturen bedoeld in artikel 1 moeten uitdrukkelijk worden gemotiveerd.

Art. 3. De opgelegde motivering moet in de akte de juridische en feitelijke overwegingen vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen. Zij moet afdoende zijn."

"Afdoende" impliceert volgens rechtspraak van de Raad Voor Vreemdelingenbetwistingen "dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing" (RW arrest nr. 186 105 van 27 april 2017).

De administratieve overheid dient in het kader van haar materiële motiveringsplicht bij de beoordeling van de aanvraag uit te gaan van de juiste feitelijke gegevens, zij dient deze correct te beoordelen en niet in onredelijkheid tot een besluit komen.

Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Verzoeker voert aan dat verweerder deze verplichtingen niet is nagekomen.

Verzoeker vormt geen gevaar voor de openbare orde

In beide bestreden beslissingen wordt gesteund op de bewering dat verzoeker een gevaar zou uitmaken voor de openbare orde of nationale veiligheid.

Er wordt hierbij verwezen naar een veroordeling bij verstek voor gewone diefstal.

In zijn rechtspraak licht het HvJ toe dat het begrip "openbare orde" hoe dan ook, naast de verstoring van de maatschappelijke orde die bij elke wetsovertreding plaatsvindt, veronderstelt dat er sprake is van een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging die een fundamenteel belang van de samenleving aantast.

De algemene vaststelling dat strafbare feiten werden gepleegd die de openbare orde of nationale veiligheid in het gedrang kunnen brengen, volstaat op zich niet om beperkende verblijfsmaatregelen te nemen. Maatregelen die worden genomen ter bescherming van de openbare orde, zoals een beëindiging van verblijf, mogen uitsluitend gebaseerd zijn op het persoonlijk gedrag van de betrokken vreemdeling waaruit een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving blijkt, zoals artikel 45, § 2 van de vreemdelingenwet stipuleert (zie in deze zin HvJ 13 september 2016, C-165/14, Rendon Marin, pt. 59-61). Dit impliceert een individueel onderzoek van het voorliggende geval.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oordeelde hierover reeds als volgt:

"Bij het beoordelen van een bedreiging voor de openbare orde moet rekening worden gehouden met de aard en ernst van de strafbare feiten, het aantal strafbare feiten en de veroorzaakte schade. Naast voldoende ernstig en werkelijk, dient deze bedreiging ook actueel te zijn. De vaststelling van een actuele bedreiging vereist in regel dat de betrokken vreemdeling een neiging vertoont om een crimineel gedrag in de toekomst voort te zetten, vol te houden of te herhalen (HvJ 22 mei 2012, C-348/09, P.I., pt. 30; Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer 2016-2017, DOC 54 2215/001, p. 24). Het is aan de nationale overheden, in casu de staatssecretaris, om in elk afzonderlijk geval te (be)oordelen of het gedrag van de betrokken vreemdeling een gevaar voor nieuwe ernstige verstoringen van de openbare orde of nationale veiligheid oplevert, wat desgevallend een onderzoek naar het risico van recidive kan omvatten. De staatssecretaris moet derhalve zijn besluit baseren op een inschatting van het toekomstig gedrag van de betrokken vreemdeling en dit aan de hand van de objectieve elementen zoals deze voorliggen op het ogenblik dat hij een beslissing neemt en die blijken uit het administratief dossier."

De analyse van de individuele situatie van verzoeker beperkt zich in de bestreden beslissingen tot het volgende:

"Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan gewone-diefstal, feit waarvoor hij op 10/02/2016 door de Correctionele Rechtbank van Dendermonde werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 8 maanden. Betrokkene heeft op 12/04/2018 een verzet tegen zijn veroordeling ingediend. Gezien de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden."

Hierbij wordt met verschillende elementen, die de administratieve overheid gekend zijn, geen rekening gehouden.

Het betreft een verstekvonnis van meer dan twee jaar oud voor feiten van vier jaar geleden (een winkeldiefstal van een jas, een trui, vier broeken, 2 halskettingen en een ring).

Noch vóór deze feiten, noch na deze feiten is verzoeker correctioneel gekend, in België of in Albanië.

Het betreft eenmalige, oude feiten; hieruit kan geenszins een actueel gevaar worden afgeleid.

Bovendien werd tegen dit verstekvonnis verzet aangetekend. Deze verzetsprocedure is nog hangende, er werd nog geen vonnis op verzet uitgesproken.

Verzoeker vormt geen gevaar voor de openbare orde of nationale veiligheid; de administratieve overheid houdt bij het maken van een tegenovergestelde conclusie onvoldoende rekening met de concrete situatie van verzoeker en alle voorhanden zijnde elementen, en schendt op deze haar verplichtingen aangaande de motivering het zorgvuldigheidsbeginsel en het proportionaliteitsbeginsel.

Het verblijf van verweerder in België

In de bestreden beslissing wordt het volgende vermeld:

"Betrokkene heeft geen officieel verblijfsadres in België.

Betrokkene werd eerder gerepatrieerd naar Albanië op datum van 13/10/2014.

Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn legaal verblijf geen verblijfsaanvraag ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene levert geen bewijs dat het vermoeden van illegaal verblijf kan weerleggen." (beide bestreden beslissingen)

"Betrokkene is niet in het bezit van een paspoort voorzien van een geldig inreisstempel.

Betrokkene weigert manifest om op eigen initiatief een einde te maken aan zijn onwettige verblijfssituatie zodat een gedwongen verwijdering zich opdringt." (enkel bijlage 13 septies)

"Gelet op al deze elementen, kunnen we dus concluderen dat hij de administratieve beslissing die genomen wordt te zijnen laste niet zal opvolgen. We kunnen ook concluderen dat er sterke vermoedens zijn dat hij zich aan de verantwoordelijke autoriteiten zal onttrekken. Hieruit blijkt dat betrokkene ter beschikking moet worden gesteld van de Dienst Vreemdelingenzaken." (enkel bijlage 13 septies)

Uit bovenstaande motivering blijkt dat de administratieve overheid bij het nemen van de bestreden beslissingen geen correcte afweging heeft gemaakt van alle beschikbare gegevens.

Er wordt gewag gemaakt van een risico dat verzoeker de beslissingen niet zou opvolgen en dat hij manifest zou weigeren om op eigen initiatief een einde te maken aan zijn onwettige verblijfssituatie.

Hierbij wordt het traject van verzoeker over het hoofd gezien.

Hij is na een bezoek aan zijn dochtertje in Italië naar België gereisd voor een familiebezoek van twee a drie weken.

Het is op het moment dat hij wil terugreizen naar huis op zondag 1 april 2018, en dus zelf het Belgische grondgebied wil verlaten, dat hij aan de grens wordt tegengehouden en dat hij, in uitvoering van het hierboven besproken verstekvonnis, in een Belgische gevangenis belandt.

Verzoeker zelf had dus duidelijk elke intentie om het Belgische grondgebied reeds vrijwillig te verlaten; het was nooit zijn bedoeling om hier te blijven.

Hij heeft een vaste verblijfplaats in Albanië.

De stellingen geformuleerd door de administratieve overheid in de bestreden beslissing zijn manifest incorrect; zo schendt zij de op haar rustende verplichtingen aangaande de motivering het zorgvuldigheidsbeginsel en het proportionaliteitsbeginsel.”

2.2. De Raad stelt allereerst vast dat de motieven van de in hoofde van verzoeker genomen beslissingen tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten en tot het opleggen van een inreisverbod op eenvoudige wijze in die beslissingen kunnen worden gelezen zodat verzoekende partij er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft deze beslissingen aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht zoals deze voortvloeit uit de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en uit artikel 62 van de vreemdelingenwet voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298).

In zoverre verzoekende partij aangeeft niet akkoord te kunnen gaan met het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten en het inreisverbod, wordt het middel onderzocht vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

2.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding.

2.4. Het redelijkheidsbeginsel staat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

2.5. De Raad stelt vast dat het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten geschraagd is door twee motieven, die elk op zichzelf voldoende draagkrachtig zijn om het bestreden bevel te dragen. Zo wordt gemotiveerd:

-artikel 7, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet: verzoekende partij heeft de toegestane termijn van verblijf overschreden of toont niet aan dat deze termijn niet werd overschreden

-artikel 7, eerste lid, 3° van de vreemdelingenwet: verzoekende partij wordt door haar gedrag geacht de openbare orde te kunnen schaden waarbij verwezen wordt naar een opgelopen veroordeling waartegen ze verzet heeft aangetekend.

In een eerste onderdeel van het eerste middel levert verzoekende partij kritiek op het onderdeel inzake de schending van de openbare orde, maar de Raad wijst erop dat haar kritiek geen afbreuk kan doen aan de bevinding dat zij illegaal op het grondgebied verblijft of alleszins niet aantoonbaar dat zij de toegestane termijn voor verblijf niet heeft overschreden. Bijgevolg is haar kritiek aangaande het gevaar voor de openbare orde niet dienstig om afbreuk te doen aan voormeld determinerend motief.

Wat betreft het bestreden inreisverbod, blijkt dat dit geschraagd is door de vaststelling dat er aan verzoekende partij geen termijn voor vrijwillig vertrek werd gegeven. De reden waarom geen termijn

voor vrijwillig vertrek werd gegeven kan teruggevonden worden in het samenhangend bestreden bevel waar ondermeer gemotiveerd wordt dat er een risico op onderduiken bestaat nu verzoekende partij geen officieel verblijfsadres heeft in België, zij al eens eerder werd gerepatrieerd, zij na haar illegaal verblijf ook geen verblijfsaanvraag heeft ingediend binnen de bij de wet voorziene termijn en zij ook geen bewijs levert ter weerlegging van het vermoeden van illegaal verblijf. Verzoekende partij haalt geen enkele van deze bevindingen onderuit met haar kritiek. Verder wordt in het bestreden inreisverbod ook gemotiveerd waarom een inreisverbod met een duur van drie jaar wordt opgelegd, meer bepaald omdat er geen elementen zijn inzake artikel 3 en 8 EVRM, zij illegaal in het Rijk verblijft en de openbare orde heeft geschaad. Verzoekende partij maakt met haar kritiek inzake de schending van de openbare orde voorts niet aannemelijk dat de verwerende partij bij de beoordeling inzake de duurtijd van het inreisverbod en wanneer zij zich niet ent op artikel 74/11, §1, laatste lid van de vreemdelingenwet om de termijn meer dan vijf jaar te laten bedragen om redenen van openbare orde, het gegeven dat verzoekende partij al eens de openbare orde heeft geschonden niet mee in overweging zou mogen nemen bij de vaststelling van een termijn van drie jaar, waarbij zij ook op de illegale verblijfstoestand van verzoekende partij wijst en het belang van de immigratiecontrole. Het loutere gegeven voorts dat verzoekende partij verzet heeft aangetekend tegen haar veroordeling, maakt niet dat de verwerende partij zich niet zou mogen enten op de feiten die aan de grondslag liggen van de veroordeling en op grond hiervan een eigen oordeel vormen in het kader van de vreemdelingenwetgeving.

In een tweede onderdeel van het eerste middel levert verzoekende partij ook kritiek op het motief inzake het illegaal verblijf. Zij betoogt wel dat zij op het moment van haar aantreffen het Belgische grondgebied wou verlaten maar dat zij aan de grens werd tegengehouden, maar daargelaten de waarachtigheid van haar verklaringen ter zake nu zij, zelfs al was zij zinnens België te verlaten, daarmee nog niet aantoonst dat zij ook het Schengengrondgebied zou verlaten, dient alleszins gesteld dat zij met haar betoog geen afbreuk doet aan de vaststelling dat zij op het ogenblik van haar aantreffen illegaal in België verbleef, minstens niet aantoonst dat dit niet het geval was. De Raad ziet voorts ook niet in wat de pertinentie is van het betoog dat zij een vaste verblijfplaats heeft in Albanië nu zij daarmee geen afbreuk doet aan de vaststelling dat zij geen officieel verblijfsadres heeft in België.

2.6. Het eerste middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, in al zijn onderdelen ongegrond.

2.7. In een tweede middel betoogt de verzoekende partij als volgt:

"Tweede middel: schending van art. 8 EVRM en art. 74/13 Vreemdelingenwet

Verzoeker voert aan dat verweerder deze verplichtingen niet is nagekomen, meer bepaald in het licht van de schendingen van art. 8 EVRM en art. 74/13 Vreemdelingenwet.

Art. 8 EVRM stipuleert:

"Eenieder heeft recht op eerbiediging van zijn privéleven, zijn gezinsleven, zijn huis en zijn briefwisseling.

Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan met betrekking tot de uitoefening van dit recht dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving nodig is in het belang van 's lands veiligheid, de openbare veiligheid, of het economische welzijn van het land, de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden, of voor de bescherming van de rechten en de vrijheden van anderen."

Dit artikel primeert op de bepalingen van de Vreemdelingenwet (RvS 22 december 2010, nr. 210 029).

Art. 74/13 Vreemdelingenwet stipuleert:

"Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land."

Doordat de Dienst Vreemdelingenzaken mededeelt dat het bevel het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van art. 7, alinea 1, 2° en 3° en art. 74/14, §3, 1° en 3° en het inreisverbod in toepassing van art. 74/11, §1, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

Terwijl overeenkomstig artikel 8 EVRM staten verplicht zijn het recht op een familie- en gezinsleven te eerbiedigen en hiervoor de nodige middelen op een actieve wijze aan te wenden. En deze legale fundering van zeer doorslaggevend belang is, en bijgevolg meent verzoeker dat de beslissing een overschrijding van macht inhoudt.

Artikel 8 van het EVRM waarborgt eenieder dus de eerbiediging van zijn recht op privé-, familie- en gezinsleven. De uitzonderingen hierop dienen beperkend te worden geïnterpreteerd.

Er rust een verplichting op de staat om het recht op privé- en/of familie- en gezinsleven te handhaven en te ontwikkelen. Het is de taak van de administratieve overheid om vóór het nemen van een beslissing zoals deze die bestreden worden, een zo nauwkeurig mogelijk onderzoek te doen.

Hierbij is het nodig dat een belangenafweging wordt gemaakt, wat door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen reeds als volgt werd verwoord (R.v.St. arrest van 31 maart 2017, nr. 184.951):

"Uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens volgt dat bij de belangenafweging in het kader van het door artikel 8 van het EVRM beschermde recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven een "fair balance" moet worden gevonden tussen het belang van de vreemdeling en diens familie enerzijds en het algemeen belang van de Belgische samenleving bij het voeren van een migratiebeleid en het handhaven van de openbare orde anderzijds. Daarbij moeten alle voor die belangenafweging van betekenis zijnde feiten en omstandigheden kenbaar worden betrokken.

De Raad oefent slechts een wettigheidscontrole uit op de bestreden beslissing. Bijgevolg gaat de Raad na of de verwerende partij alle relevante feiten en omstandigheden in haar belangenafweging heeft betrokken en, indien dit het geval is, of de verwerende partij zich niet ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat die afweging heeft geresulteerd in een "fair balance" tussen enerzijds het belang van een vreemdeling bij de uitoefening van het familie- en gezins-/privéleven hier te lande en anderzijds het algemeen belang van de Belgische samenleving bij het voeren van een migratiebeleid en het handhaven van de openbare orde."

De nood aan deze belangenafweging wordt hernomen in artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet:

"Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land."

Er is in casu wel degelijk sprake van een beschermenswaardige relatie in de betekenis van art. 8 EVRM. Naast de relatie met zijn zus, met wie hij weldegelijk een nauwe band heeft, is er de belangrijke relatie met zijn dochtertje M. U. (...), °23/06/2012 te Perugia, Italië, en wonende te Perugia, Italië.

In de bestreden beslissing wordt enkel melding gemaakt van de in België verblijvende familie van verzoeker.

Minstens had het inreisverbod kunnen beperkt worden in tijd en ruimte, bijvoorbeeld enkel tot het Belgische grondgebied, rekening houdend met de nauwe familiale banden die verzoeker heeft zowel in België als in andere lidstaten, in het bijzonder de beschermenswaardige relatie tussen verzoeker en zijn dochtertje.

Uit de bestreden beslissing blijkt echter niet dat een belangenafweging werd gemaakt tussen de belangen van de staat in het voeren van een immigratiecontrole enerzijds, en deze van verzoeker en zijn gezin anderzijds, of dat in dat kader werd gekeken voor een passende, minder verregaande beslissing.

Hierom dient een schending te worden vastgesteld van artikel 8 EVRM en artikel 74/13 Vreemdelingenwet.

Dat het middel bijgevolg ernstig is."

2.8. Artikel 8 van het EVRM bepaalt als volgt:

"1. Een ieder heeft recht op respect voor zijn privé leven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor, zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen."

Wanneer een risico van schending van het respect voor het privé- en/of familie- en gezinsleven wordt aangevoerd, kijkt de Raad in de eerste plaats na of er een privé- en/of familie- en gezinsleven bestaat in de zin van het EVRM, vooraleer te onderzoeken of hierop een inbreuk werd gepleegd door de bestreden beslissing. Bij de beoordeling of er al dan niet sprake is van een privé- en/of familie- en gezinsleven dient de Raad zich te plaatsen op het tijdstip waarop de bestreden beslissing is genomen (EHRM 31 oktober 2002, Yildiz/Oostenrijk, § 34; EHRM 23 juni 2008, Maslov/Oostenrijk (GK), § 61).

Artikel 8 van het EVRM definieert het begrip 'familie- en gezinsleven' noch het begrip 'privéleven'. Beide begrippen zijn autonome begrippen, die onafhankelijk van het nationale recht dienen te worden geïnterpreteerd. De beoordeling of er al dan niet sprake is van een familie- of gezinsleven is in wezen een feitenkwestie die afhankelijk is van de aanwezigheid van effectief beleefde nauwe persoonlijke

banden (EHRM 12 juli 2001, K. en T./Finland (GK), § 150; EHRM 2 november 2010, Şerife Yiğit/Turkije (GK), § 93). Het begrip 'privéleven' wordt evenmin gedefinieerd in artikel 8 van het EVRM. Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) benadrukt dat het begrip 'privéleven' een ruime term is en dat het mogelijk noch noodzakelijk is om er een exhaustieve definitie van te geven (EHRM 16 december 1992, Niemietz/Duitsland, § 29; EHRM 27 augustus 2015, Parrillo/Italië (GK), § 153). De beoordeling of er sprake kan zijn van een privéleven is ook een feitenkwesitie.

De verzoekende partij die een schending van artikel 8 van het EVRM aanvoert, zal vooreerst het bestaan moeten aantonen van het privé- en/of het familie- en gezinsleven waarop zij zich beroept, en dit op voldoende nauwkeurige wijze, in acht genomen de omstandigheden van de zaak.

In dit verband dient te worden opgemerkt dat waar de gezinsband tussen partners, alsook tussen ouders en minderjarige kinderen wordt verondersteld, het anders ligt in de relatie tussen (schoon)ouders en meerderjarige kinderen en tussen verwanten. Overeenkomstig de rechtspraak van het EHRM (EHRM 9 oktober 2003, Slivenko/Litouwen; EHRM 17 februari 2009, Onur/Groot-Brittannië; Mole N., Asylum and the European Convention on Human Rights, Straatsburg, Council of Europe Publishing, 2007, 97) kan slechts van een door artikel 8 van het EVRM beschermd familie- en gezinsleven tussen ouders en meerderjarige kinderen en tussen verwanten worden gesproken indien, naast de afstammingsband, een vorm van afhankelijkheid blijkt. Bij de beoordeling of er al dan niet een familie- en gezinsleven bestaat, moet rekening worden gehouden met alle indicaties die de verzoekende partij dienaangaande aanbrengt, zoals onder andere het samenwonen, de (financiële) afhankelijkheid en de reële banden tussen ouder en kind en tussen verwanten. In casu beperkt de verzoekende partij zich ertoe te stellen dat zij een zus heeft die in België verblijft en waarmee zij een nauwe band heeft. Met een loutere verwijzing naar de het hebben van familieleden op het Belgische grondgebied en de nauwe band die men hiermee zou hebben toont de verzoekende partij echter niet aan in België afhankelijk te zijn van deze familieleden. Er is bijgevolg geen sprake van een familie- en gezinsleven dat moet worden beschermd.

Verder verwijst de verzoekende partij ook naar het feit dat zij een minderjarig kind heeft dat in Italië zou wonen en waarmee geen rekening werd gehouden. Evenwel dient vastgesteld te worden dat verzoekende partij naar aanleiding van haar gehoor op 2 mei 2018 nergens melding heeft gemaakt van een minderjarig kind dat in Italië zou verblijven. Op de vraag of er een reden was waarom zij niet terug kan naar het herkomstland antwoordde verzoekende partij geen dergelijke reden te hebben. Zij kan de verwerende partij dan ook niet verwijten geen rekening te hebben gehouden met het feit dat zij een minderjarig kind heeft. Bovendien legt verzoekende partij geen enkel stavingstuk voor waaruit blijkt dat haar minderjarig kind werkelijk in Italië verblijft. Uit het voorgelegde stuk 4 bij het verzoekschrift blijkt enkel dat het kind geboren is in Italië maar niet dat het daar ook verblijfsgerechtigd is. Immers wordt in dit stuk duidelijk vermeld dat het kind woonachtig is in Ardhishtë, hetgeen Albanië betreft, zodat verzoekende partij ook hier niet aannemelijk maakt dat de bestreden beslissingen haar verhinderen haar gezinsleven met haar minderjarig kind verder te zetten in het herkomstland.

De schending van artikel 8 van het EVRM kan niet worden aangenomen.

2.9. Waar de verzoekende partij nog de schending van artikel 74/13 van de vreemdelingenwet aanvoert, luidt dit artikel als volgt:

“Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land.”

Verzoekende partij die meerderjarig is en geen beschermenswaardig gezinsleven of familieleven blijkt te hebben in België of het Schengengebied, en wiens gezondheidstoestand evenmin een terugkeer verhindert, maakt geenszins aannemelijk dat de verwerende partij enig pertinent gegeven in de zin van artikel 74/13 van de vreemdelingenwet over het hoofd heeft gezien.

2.10. Het tweede middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van

het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig november tweeduizend achttien door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

S. DE MUYLDER